

i vurderingssummen til ejendomsskyld ikke overstiger $\frac{1}{4}$ af denne, dog højst 10 000 kr. Beløbet ansættes af vurderingsrådet.

§ 4.

Stk. 1. Fritaget for afgiftspligt er ejendomme, der ved lovens ikrafttræden i deres helhed anvendes til landbrug, skovbrug, erhvervsmæssig frugtavl og gartneri med tilhørende tjenesteboliger.

Stk. 2. For ejendomme, der ved lovens ikrafttræden delvis anvendes til landbrug, skovbrug, erhvervsmæssig frugtavl og gartneri, er den således anvendte del af ejendommen fritaget for tillægsafgift, og den resterende del af ejendommen vil ved beregningen af tillægsafgiften være at betragte som en selvstændig ejendom. Vurderingsrådet ansætter de beløb, hvormed denne del af ejendommen indgår i den samlede ejendoms vurderingssum til ejendomsskyld og grundværdi ved lovens ikrafttræden.

§ 5.

Såfremt der i en bygning findes lejligheder, der omfattes af bestemmelsen i § 77, stk. 6, i lov nr. 251 af 14. juni 1951 om leje, som ændret ved lov nr. 00 af 00. fritages ejendommen for den del af tillægsafgiften, som forholdsmæssigt falder på de pågældende lejligheder.

§ 6.

Stk. 1. Såfremt der fra en ejendom udskilles et areal, og en del af ejendommens bygninger medfølger, skal vurderingsrådet ved udstykningsvurderingen foretage en særskilt ansættelse af, hvorledes forskelsværdien for den tidligere samlede ejendom ved dennes sidste ansættelse ved en almindelig vurdering eller årsvurdering fordeler sig på de fremkomne lodder, og tillægsafgiften for den tidligere samlede ejendom samt nedskrivningsbeløbet efter § 2 fordeles da på de fremkomne lodder i samme forhold.

Stk. 2. Hvor sammenlægning af ejendomme finder sted, sammenlægges de enkelte ejendommers afgiftsbeløb og nedskrivningsbeløb efter § 2 af oppebørselsmyndigheden.

§ 7.

Stk. 1. Såfremt en ejendom, på hvilken der hviler tillægsafgift, undtages fra vur-

dering til ejendomsskyld og grundskyld i henhold til bestemmelserne i § 7 b) og c) i lov nr. 352 af 7. august 1922 om beskatning til staten af faste ejendomme, bortfalder afgiften.

Stk. 2. Undtages en ejendom fra vurdering i medfør af bestemmelsen i § 7 a) i nævnte lov af 7. august 1922 som gesandt-skabsejendom tilhørende vedkommende fremmede stat, skal den på ejendommen hvilende tillægsafgift ikke erlægges, så længe ejendommen er undtaget fra vurdering i henhold til den anførte lovbestemmelse.

§ 8.

Stk. 1. Sålænge en ejendoms bygninger i deres helhed opfylder betingelserne for fritagelse for ejendomsskyld til staten i henhold til bestemmelserne i § 8, stk. 1 a—d, i lov nr. 352 af 7. august 1922 om beskatning til staten af faste ejendomme, skal den på ejendommen hvilende tillægsafgift ikke erlægges.

Stk. 2. Benyttes en ejendoms bygninger delvis til formål, der omfattes af fritagelsesbestemmelserne i § 8, stk. 1 b—d, i den nævnte lov af 7. august 1922, kan finansministeren, såfremt benyttelsen til andet formål er uvæsentlig, og forholdene iøvrigt måtte tale derfor, efter begæring tilstå ejendommen fritagelse for tillægsafgift efter nærværende lov.

Stk. 3. Finansministeren kan tilstå fritagelse for tillægsafgift til staten af ejendomme, der ejes af almenvelgørende stiftelser eller andre institutioner med almennyttigt formål. Fritagelse kan ikke gives, såfremt ejendommen ikke direkte anvendes til institutionens formål, eller såfremt ejendommen i ikke uvæsentlig grad også benyttes til andet formål.

§ 9.

Finansministeren kan i tilfælde, hvor en bygning ved deklaration fra ejeren er underkastet bestemmelserne i § 7 i lov nr. 137 af 12. marts 1918 om bygningsfredning, tilstå delvis fritagelse for så stor en del af den ejendommen til enhver tid påhvillende tillægsafgift, som forholdsmæssigt falder på den fredede bygning.

§ 10.

Stk. 1. Tillægsafgiften beregnes i København af direktoratet for Københavns